

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

OBČASNÍK MĚKROREČTONU BORYMÉR

Vydává OÚ Osov.
PROVAS, Osovská 99,
267 25 OSOV
Evidováno
Ministerstvem kultury ČR
(MK ČR E 14098)
e-mail: provas@osov.cz
www.provas.aktualne.cz
Příští číslo vyjde
17. dubna 2004

ZDARMA

13. BŘEZNA 2004

ROČNÍK II, ČÍSLO 3

Vážení čtenáři!

Únor je dávno za námi. A to je dobře, protože je to divný, nanicovatý měsíc. Je sychravý, pošmourný a není na něj spolehnouti, klidně si trvá různě dlouho. A je to měsíc lempl. Ani těch zcela běžných třicet dní nedá dohromady. Ale to je vlastně jenom dobře, protože je to divný, nanicovatý měsíc.

To březen nejenže nám v časovém úseku lehce nadstandardních 31 dní přináší oficiální začátek jara (20. 3. přesně v 7:48 ráno), ještě navíc přichází s pestrou paletou lákavých námětů k vyvíjení volnočasové aktivity!

Když vynecháme smutná výročí (ačkoli i smutek může být bezesporu pádným důvodem k napití), dostáváme se k prvnímu zajímavému datu, kterým je 8. Březen – den, kdy se slaví čerstvě obnovený „Mezinárodní den žen“, nejčastěji označovaný půvabnou zkratkou. Když člověk řekne „M-D-Ž“, má skoro pocit, jako by vyslovil smysluplnou francouzskou větu notně košilatého významu. Ano, a jak věděli už starí Řekové, ženy jdou skvěle dohromady s vínem a se zpěvem. Na únor zapomeneme jedna dvě. Hned druhý den oficiálního jara se v kalendáři skví „Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace“ – dokážete si snad představit lepší příležitost pro přátelské posezení gadžů s Romy u jednoho stolu? Tklivě i vášnivě cikánské písně s procitěným doprovodem, zase víno, k tomu rozhodně pivo, třeba i ženy! A jaký byl únor?

A přichází ráno 22. března a s ním nejuhodnější významný den pro tuto příležitost, jaký zatím existuje: „Světový den vody“. Už nikdy víno, nikdy pivo, ale hlavně už ani jednou jedinkrát oboje dohromady! To už by pak nejspíš muselo OSN vyhlásit ten „Světový den kyselých okurek“, samozřejmě se statutem dne pracovního klidu. Teda takhle špatně mi snad nebylo ani v únoru!

A 23. března, na „Světový meteorologický den“, nám dojde, že skutečné jaro si dá ještě na čas. „Březen, za kamna vlezem.“ Naštěstí je za leckterými kamny už čist, případně na čem surfovat. Protože březen je hlavně „Měsíc knihy a internetu.“ Dlužno dodat, že divný a nanicovatý.

Jiří BOLINA

Nezbytné práce v síti přeruší dodávku proudu

Podbrdsko – Středočeská energetická a.s. oznamuje svým zákazníkům, že z důvodů provádění nezbytných prací v distribuční síti bude v lokalitách Osov – celá obec, Lážovice – celá obec, Malý a Velký Chlumec, Skřípel, Hostomice – celá obec, Lštěn, Zátor a Šiberna dne **25. března 2004 od 9.00 do 11.00** přerušena dodávka elektriny.

Pozor. I v době přerušeni dodávky je nutné z důvodů bezpečnosti považovat rozvodná zařízení za zařízení pod napětím. Případné informace na telefonních číslech 311 512 438 nebo 724 313 469. (mp)



Na druhém ročníku osovského masopustu se sešlo kolem 50 máškar. Na snímku předvádějí Dana Sklenářová, Blanka Hošťálková, Marcela Valkounová a Hana Veselá populární Teletubbies. V celkovém hodnocení masek skončily na druhém místě. Foto J. KOZÁK

Osovem prošly máškary

DRUHÝM KRÁLEM MASOPUSTU SE STALY TELETUBBIES

Osov – Byly jste na II. ročníku osovského Masopustu? Pravděpodobně ano. 14. února 2004 se u restaurace „U hřiště“ totiž sešlo opravdu mnoho nápaditých masek. Bylo i mnoho těch, co šli rej masek doprovodit na jejich pouti Osovem a Osovem. Průvod máškar byl zahájen za zvuků bubínků ve 13.30hod. Po celé odpoledne vítaly hospodyňky masopustní průvod, jež vedl medvěd s medvěďárem, nejen koblihami, ale i ostatními dobrotami pečenými, smaženými i pitivem pro zahřátí. Nechyběl ani guláš, a to dokonce na dva způsoby! Jeden s česnekem a ten druhý, pro majitele slabších žaludků, bez česneku. Vybírat z nabízených koblih tu, co nejvíce lahodí oku i chuti měla za úkol komise kobliho-vá. Hospodyňky zas vybíraly nejkrásnější masku masopustu. Odměnou jim byly písničky muziky kapelníka Šmolcnopa, která již podruhé osovský masopust doprovázela. Masopustní průvod končil svou pouť když se den střídá s tmou a někteří účastníci vydali opravdu poslední síly na návrat do restaurace „U hřiště“, kde je na posilněnou čekala horká polévka i jiné občerstvení.

Sál restaurace se zaplnil maskami, k poslechu i tanci hrála skupina Rozjezd. Začátkem večera se rozhodlo o nejkrásnějších maskách a nejnadýchanějších koblihách. Král masopustu byl znám až po soutěžních kláních.

K tanečnímu večeru patřila i bohatá a nápaditá tombola. Masky Teletubbies z pohádkového

seriálu obdarovaly přítomné děti malým dárečkem.

A jak to vlastně všechno dopadlo? Nejhezčí maskou se stal Krakonoš v podání Pavla Valkouna. Na druhém místě skončily Teletubbies Hany Veselé, Blanky Hošťálkové, Dany Sklenářové a Marcely Valkounové a klauni Jiřího a Aleny Hálových byli třetí.

Královnou koblih je pro rok 2004 vyhlášena paní Marie Rejsková, druhé místo získala Irena Kočová a na třetím místě se umístila Marie Vacurová. A pak se soutěžilo.

Do soutěže v netradičních disciplínách o titul osovského „Krále masopustu“ se přihlásilo překvapivě šest družstev. Byli mezi nimi nejen obhájci loňského titulu pod vedením Jiřího Hály, ale i rodinná družstva Linhartovic či družstvo pod jménem „Dcery, tátové a Petr“. Soutěžící měli podobně jako vloni za úkol složit básničku na téma masopust, kopnout míč do vzdálené branky a prodat losy do tomboly. Největšímu zájmu se těšila taneční soutěž se židlemi, kdy po přerušení písničky museli soutěžící přestat tancovat a rychle si sednout.

„Taková blbost, ale nasmála jsem se,“ sdělila nám jedna z přihlížejících. Všichni čekali na závěrečnou soutěž nazvanou „živý obraz“. Pro neshodu s kapelou se však nekonala a porota vyhlásila krále 2. ročníku osovského masopustu – Teletubbies.

Přijďte za rok také i vy prožít tradiční lidovou oslavu. Radka KOČOVÁ, Josef KOZÁK

„Problém jsme jen odsunuli,“ říká starosta

OSOVSKÉ ZASTUPITELSTVO OPĚT ŘEŠILO NEDOSTATEK ŽÁKŮ MÍSTNÍ ŠKOLY

Osov - Jak jsme uvedli v minulém čísle Provasu, zápasí osovská škola s nedostatkem žáků. Počet nově nastupujících v příštím školním roce poklesne pod limit stanovený ministerstvem školství a obec by musela doplácet na mzdy pedagogických pracovníků. Po pečlivém propočtu se ukázalo, že by za tři roky musela obec doplácet tři čtvrti milionu korun, což je neúnosné. Proto se zastupitelé 25. února v 19 hodin sešli, aby rozhodli jak dál.

„Zastupitelstvo rozhodlo o sloučení dvou ročníků, pravděpodobně 1. a 2.,“ sdělil PROVASu Josef Chvojka

„Limit pro sloučené třídy je 17 žáků a zde jich bude 19,“ dodává starosta Veverka. Míni tím školní rok 2004/05.

„Ale problém se jen oddálil o rok, pak bude opět nutno hledat řešení. Tři roky po sobě bu-

Budou zachraňovat osovskou školu?

Uplynulý rok byl bohatý na „přilety klokanů“, jak kdysi pravil malý Tomáš Holý ve slavné komedii Jak dostat tatínka do polepšovny. V roce 2003 se osovským rodičům narodily:

Veronika Bártová 10.6.2003 47 cm, 3,07 kg
Tereza Houbová 30.8.2003 50 cm, 3,45 kg
Barbora Krákorová 9.9.2003 51 cm, 3,95 kg
Eliška Šimová 8.10.2003 48 cm, 3,25 kg
Lubomír Vaňata 5.12.2003 51 cm, 3,80 kg
Táta Luboš byl u porodu a říká: „Je to zážitek a každému tatovi to doporučuji.“

11. srpna 2003 se též narodila Eliška Otčenášková, nyní z Neumětel

Všem maminkám a tatínkům blahopřejeme. (JoK)

dou slabé ročníky. Situace se snad zlepší za 5 let, letos se narodilo jen v Osově 5 dětí,“ končí první osovský radní a dodává: „A snad také konečně vymyslí něco i ti nahofe.“

Jak nám pro informaci sdělil starosta Veverka, stojí roční provoz osovské školy a školky

Osov představí svůj nový znak na posvěcení

Osov - Osovská radnice bude zvažovat, kdo pro ni vyrobí nový znak a prapor.

„Na úřad už dorazily nějaké nabídky,“ uvedl zastupitel Josef Chvojka. „Máme v plánu projednat výrobu znaku a praporu, stejně jako dalších reklamních předmětů v dubnu.“

Osovská radnice obdržela právo užívat obecní znak a prapor minulý měsíc při slavnostním aktu v Parlamentu České republiky. Prapor a tabuli se znakem si však musí nechat vyrobit sama.

„Myslím, že bychom výsledky představili v září na posvěcení,“ dodává starosta Veverka. „Je to ideální termín, kdy bude všechno připravené a lidi budou doma z dovolených.“ (JoK)

Nakladatelství vydalo knihu starých pohlednic

Osov - Na osovské radnici jsou k dispozici knihy starých pohlednic z Hořovicka z nakladatelství Baron. Místní obecní úřad objednal 150 kusů a zájemci si je mohou na obecním úřadu i koupit. Cena jedné knihy je 230 korun. Knihy budou k dostání na oslavě dne osovských žen v sobotu 13. března v sokolovně. Stejně jako osovský úřad, byly nakladatelstvím osloveny i další úřady a měly možnost si knihy objednat. (JoK)

4,8 milionu korun. Z toho 2 miliony platí obec na provoz a údržbu budovy, zbytek jsou platy pedagogického sboru, které jdou z prostředků ministerstva. Na provoz samozřejmě přispívají i okolní obce podle počtu dojíždějících žáků.

Josef KOZÁK



Jedno z nové generace „osovských“ dětí, Eliška Otčenášková. Na snímku s maminkou a tatínkem během osovského masopustu.

Foto V. Veverková

Pastoušky stály v každé vesnici

OSOVSÁ KRONIKÁŘKA VYPRÁVÍ O OBEČNÍCH DOMCÍCH PRO CHUDÉ NEBOLI PASTOUŠKÁCH

Osov – Obecní domky, které známe také pod názvem pastoušky, mívaly kdysi všechny obce. Nacházeli v nich útočiště místní rodáci bez domova, neboť bylo povinností vsi poskytnout každému takto nezaopatřenému člověku přístřeší. V Osovcu stávala pastouška v místech dnešní knihovny. Bylo to dřevěné stavení s doškovou střechou, sousedící s obecní stodůlkou, která byla v roce 1946 přeměněna na hasičskou zbrojnicu zdejšího sboru. Do domku vedly zvenku dva vchody a přebývaly v něm tři rodiny. V jedné místnosti se sínkou bydleli Svobodovi. Pan Svoboda byl dělník, jeho manželka si přivydělávala na živobytí prodejem cukroví, které v nůši roznášela po zábavách. Protože k této části domku patřil mlátek a chlívěk, mohli tu chovat i kozu. Svobodovi měli dceru Květu, dvojčata Pepu a Anču a nejmladšího Ádu. V lednu roku 1927, když byly první tři děti ještě malé, postihlo rodinu neštěstí. Pan Svoboda byl v práci, paní Svobodová odešla do lesa na dříví. Dva malé sourozence měla na starosti nejstarší Květa, která byla tehdy pětiletá. Ta nešťastnou náhodou podpálila v posteli slámník a obě menší děti se zadusily kouřem. Ona sama se schovala do předsíně, kde ji po návratu našla matka. Děti už se nepodařilo vzkřísit. „Kěta kouřila, dělala si cigára,“ vysvětlila vyšetřujícím četníkům Květa. Dřevěný domek tehdy nevyhořel. Kouř vycházel z peřinek, které byly vlhké, takže nevzplály otevřeným ohněm, pouze doutnaly. Svobodovi se po válce odstěhovali do pohraničí.

Uprostřed pastoušky bydlela paní Jansová, po její smrti pak Lojzka Horáková, obě již staré ženy. Druhou půlku obývali manželé Buškovi s dětmi. Pan Bušek byl švec a spravoval boty. Paní chodila do lesa a pomáhala sedlákům. Žádný přepych doma neměli. Stačil jim stůl, postel, kamna, misník a verpánek. Také jejich rodina odešla po odsunu Němců do pohraničí. V roce 1947 byl domek zbořen a na jeho místě zřízena váha, majetek JZD. Později zde obec vystavěla prodejnu, která byla v provozu do roku 2001. Nového využití se budově dostalo v roce 2002, kdy se sem z původního obecního úřadu přestěhovala místní lidová knihovna.

V Osově byl obecní domek dokonce zděný a stával naproti rybníčku Sázka, což byla dřívě nádrž vody patřící k mlýnu. Bydleli tu Jansovi

s dětmi. Jejich dcera Jiřina pracovala na polích velkostatku. Spolu s nimi žili v domku dvě starší ženy – paní Ksandrová a paní Krump-hanzlová s dcerou. Dcera rovněž pracovala pro velkostatek. I Jansovi našli po válce nový domov v pohraničí. Když pak zemřely obě staré paní, přestal domek jako pastouška sloužit. V roce 1957 byl prodán do soukromého vlastnictví pana Josefa Šmejkal a přestavěn na pěkné obytné stavení.

V těsné blízkosti Sázky stávala tenkrát ještě došková chaloupka, kterou v roce 1928 koupil od rady Palivce pan Fejfar. Ten uklízel dobytek na velkostatku, kde pracovala i jeho paní. Také jejich rodina se odstěhovala do pohraničí a domek byl v roce 1950 do základů zbořen.

Marie PLECITÁ



Na dobovém snímku je vidět za osoveckou hasičárnou část obecního domku – pastoušky.

Foto ARCHIV

Pět pohledů na jubilejní masopust

CESTA LEMOVANÁ KOBLIHAMI, CHLEBÍČKY, UZENÝM A FRŤANY JE DLOUHÁ

Zadní Třebaně – Masopust v Zadní Třebaně se konal již po patnácté. Toto je pět pohledů jednoho z organizátorů a účastníků od rána až do pozdní noci.

Pohled první - vodnický:

Je před jedenáctou a chystá se jarmark. Stejně jako vloni a předloni. Zleva voní svařené víno a zabijačka, zprava zase perníky v perníkové chaloupce. Chystáme vodnický stánek vodníků z Leče, samozřejmě se zelenou a škvarkovými plackami a karásky, které brzy ráno upekla moje máma. Ozve se písnička Třehusku a zadnotřebaňský jubilejní masopust začíná. Ke stánku chodí lidé, pochvalují placky a berou si od Hanky ve vodnickém a mé ženy Ludmily noviny PROVAS. Vedle v chaloupce nabízejí jezídědci perníčky a pro známé vodníky i něco ostřejšího přímo ze Skotska. Za chaloupkou rozbila stánek věštkyň hádající z ruky, dále pak se točí kolo štěstí a u silnice cvičí a zápasí silák. Je stále na co koukat, lidí je jako much v létě nad rybníkem, Třehusku hraje jak zamlada a ... než se stačím rozkoukat, už mě ženou do dalšího převleku.

Pohled druhý - čertovský:

Chystá se masopustní fraška. Stejně jako vloni jsem dostal roli čerta. Oproti loňsku říkám více vět. Oproti loňsku jsme si naše vystoupení s Veselíci nacvičili. Ještě naposledy zkoušíme uvnitř společenského domu. Všichni na mě křičí, kde jsem a já si nestačím pořádně uvázat ocas. Zkouška dopadla dobře a tak hurá ven před obecenstvo. Začínáme. Tentokrát je o dvou siamských dvojčatech, Anče a Tonče, které se zamilují do vojáků a díky panímámě se oddělí a vezmou si své vojáky za muže. Všechno proloženo nádherně živým vystoupením dětí ze souborů Klíček a Notičky.

V úvodní scéně se vysmívám lidem, že z nich bláznů dělávám. Pro herce je nejlepší vybrat si někoho z publika a říkat to jemu. Jak na zavalanou stojí v první řadě turisté z Osova. V závěrečné scéně se chystám zvát na plac Půsta, ale Veselice mě chytne za ocas a Půst musí ještě chvíli počkat. Končí fraška a začíná průvod. Hurá do dalšího převleku.

Pohled třetí - husitský:

Měl jsem to vymyšleno dobře. Sundat čertov-

skou paruku s rohamy a kožíšek, natáhnout Společenského domu. Cestou jsem vyfasoval plášť a kuklu s helmou a jde se do průvodu. velký buben a teď jdu, tluču do pochodu,



Králové masopustu – svinařské družstvo v převleku za Skoty.

Foto J. KOZÁK

Z čerta je husitský hejtmán. Mám i pásku na oko, ale je s ní špatně vidět. Pan Křivánek z Lesního divadla mi půjčuje knír, ale jsem neoholen a nedrží mi. Tak se s ním alespoň fotím a v průvodu pokračuji bez kníru a pásky na očích. Hlavní je fotit a ochutnávat. Na hodnocení koblih jsou tu dráteníci a jejich KoKo (koblihová komise). Druhá komise, složená s profesionálních fotografů, zase hodnotí masky. Cesta je dlouhá, lemovaná koblihami, chlebičky, uzřeným a frťany. Člověk si musí dávat pozor, aby došel až na konec. A ten je daleko. Odhadem tři a půl hodiny šlapání do kopce a z kopce, až se ocitáme na konci Zadní Třebaně, je nás odhadem deset a pak se vracíme do

k tomu vyhrávají trumpety, klarinet, malý buben. To se nám to mašuruje, když nám trubka vytrubuje... Na sále čeká teplá polévka a studené pivo. A také další převlek.

Pohled čtvrtý - krajánekový:

Krajánek je už několik let symbolem večerních klání. Letos se utkají družstva okolních obcí v čele se starosty. Jsou zde zadnotřebaňští v krátkých kalhotách, vedeni starostou Lubomírem Schneiderem, řevničtí cikáni s prvním radním Miroslavem Cvancingerem, hlásnotřebaňští muzáci, kteří nápisem na zádech sdělují všem, že dluží státu 10 milionů. Vede je starosta Vnislav Konvalinka.

(Dokončení na straně 6)



Král osovského masopustu Pavel Valkoun v masce Krakonoše spolu se svou manželkou Marcelou v masce jednoho z populárních Teletubies.

Foto J. KOZÁK

Šlapali jsme na masopust

Tak hezky po pořádku. Nejdřív byly 3 skupiny. První se houfovala na hrázi Muchovského rybníka a tvořila ji osovská sekce posilněná o Velké Chlumečáky a dva psy. Druhá šla z Malého Chlumu a třetí - Pražáci - čekali v chatě pod Muchovákem. Takto jsme postupně vyšli po Knížecí. Bylo nás 25.

Turisté byli tentokrát bez svého duchovního vůdce Draka, který raději zůstal s bacily v posteli. Další se řídili hesly - cíl je jasný, kudy se půjde není podstatné. A tak jen znalci poznali, že se nešlo nejkratšími cestami. Ale - sluníčko svítilo, vítr moc nefoukal, zima nebyla velká, tak nač si stěžovat. Po Knížecí jsme došli nad Všetaty a šli po asfaltce nahoru a tam odbočili pod hřebenem po další asfaltce, která vede podél bývalého kasárenského plotu. Kolem jedenácté jsme byli na křižovatce turistických cest nad Rochotama, tam jsme udělali táborák a opekli uzeniny. A pak šla jedna skupina přes Halouny, Svinaře a Bílou skálu, druhá pokračovala dál po značce na silnici a pod elektrickým vedením rovnou do Třebaně. Co jsme tam viděli? Plnou náves. Bylo tam všechno: auta, koně, perníková chaloupka s ježibabou, stánky s občerstvením a hlavně prostor, kde brzo hrála hudba a předváděly se masky. Naši výletníci si něco koupili a koukali. Přidali se k nám ještě další turisté z Prahy, kterým se ráno nechťelo vstávat, a tak přijeli rovnou na masopust. Když jsme se do sytosti vykoukali, šli jsme se ještě posilnit k Slávkovým známým (kobličky byly vynikající) a pak hned do lokálky, která nás odvezla do Osova. Zbýval poslední kus cesty - z nádraží na Žižkov na pivo, kafe, colu, čokoládu, řízek. Všem za účast děkujeme a těšíme se na další společně ušlé kilometry.

Martin NĚMEC

Děti se staly kouzelnickými učni

KDO SI SÁHNUL NA KOUZELNICKOU HŮLKU, TOMU SE SPLNÍ PŘÁNÍ

Příspěvek plný kouzel a čar poslala PROVASu žákyně 3. třídy Simona Šmídová. (PROVAS)

Letošní rok 2004 je rokem přestupním. Znamená to, že se jedná o rok, kdy máme o jeden den navíc. Právě v tento den 29. února pořádal OÚ Vižina zájezd pro děti s rodiči na vystoupení našeho nejslavnějšího mága Pavla Kožíška. Vystoupení se konalo v Divadle kouzel v Líbeznicih u Prahy pod názvem „Škola kouzel“.

Odjezd byl v 11.30 h od autobusové zastávky Vižina. Tohoto zájezdu se zúčastnily nejen děti z naší vesničky, ale i z jiných okolních obcí. Na místo jsme dorazili s hodinovým předstihem, což nám vůbec nevadilo, protože jsme alespoň mohli navštívit restauraci „U kouzelníka“, která se nacházela v přízemí divadla. Zde jsme si nejvíce pochutnali na ovocných pohárech a jiných sladkostech.

Když se pomalu blížil začátek kouzelnického představení, každý z nás zaujal své přidělené místo a očekával příchod pana kouzelníka a jeho společnice Martiny Pouličkové. Program byl i s přestávkou dvouhodinový. Zhlédli jsme různé kouzelnické triky a kouzla. Kouzelník Pavel Kožíšek vystupoval v roli Harryho Pottera a my v hledišti v roli kouzelnických učňů. Slavný kouzelník předváděl kouzla s kartami, barevnými šátky, uzly na provazech a další jiné další kousky. Při čarování si na pomoc vybíral právě některé z nás z hlediště. Byli jsme rozděleni do dvou skupin - na holky a kluky. Pan kouzelník si nás vybíral střídavě. Vybrané děti čarovaly na jevišti společně s kouzelníkem. Největší počet těchto kouzelníkem vybraných dětí bylo právě z našeho zájezdu a dokonce mezi nimi i dvě maminky. (Byla to právě Simonka a její maminka – pozn. redakce) Pan kouzelník odměňoval úspěšné učně kouzelnickým vysvědčením. Vysvědčení si odnášel

každý s prospěchem 1 – výborným. Držitel tohoto vysvědčení byl uznán jako opravdový kouzelník s právem klamat a šálit pro zábavu a potěchu svých přátel. Ten, kdo si v salónku

Harryho Houdiniho sáhnul na kouzelnickou hůlku, tak se mu prý splní jeho tajné přání. Zájezd se nám všem líbil. Byl to hezký závěr našich jarních prázdnin. Simona ŠMÍDOVÁ



Kouzelník Kožíšek a dvě jeho asistentky z Vižiny – H. Šmídová a I. Průchová.

Foto AR-

Odměnou byl sáček mlsání

NESVADBA ZAUJAL DĚTI TAK, ŽE ZAPOMNĚLY VYRUŠOVAT

Beroun – Ve středu 18. února jely děti 1. a 2. třídy ZŠ Osov, MŠ Osov a Všeradice do Berouna na představení Michala Nesvadby, kterého znají z pořadu České televize – Kouzelná školka.

Představení mělo začít v 10.00 hodin. Autobusem jsme odjeli v 8.00 hodin a ještě před vystoupením jsme se zašli podívat na Vojtu, Kubu a Matěje na Městskou horu v Berouně. Byli jsme velmi zklamáni, jelikož jsme neviděli ani jednoho medvěda. Vše vynahradil Michal Nesvadba.

Představení, které se konalo v kulturním sále Plzeňka, se velmi líbilo. Michal s dětmi sou-

těžil, zpíval, vyprávěl různé příběhy a vtipy. Vystoupení bylo zajímavě motivováno úklidem hraček. Děti byly vyzývány ke spolupráci, některé z nich měly štěstí a vystupovaly přímo na jevišti. Odměnou jim byl dáreček z lepící pásky, která je originálním materiálem, jenž Michal Nesvadba používá. Všichni si kromě krásného zážitku odnesli i upomínkovou pohlednici s podpisem a sáček zdravého mlsání od zajíčka Nesquika.

Po celou dobu neměly děti čas vyrušovat, protože se stále střídaly nějaké scénky. Po návratu do školky jsme si s dětmi vyprávěly zážitky z výletu. Lenka KOCOurová

Děti i učitelky vyrábějí dárečky pro ženy

Osov – Obecní zastupitelstvo Osova pořádá pro osovské ženy posezení, a proto nás požádalo o malé dárečky. Skoro všichni – děti i paní učitelky – vyrábíme jarní zápichy. Doufáme, že se budou maminkám, babičkám, tetám i slečinkám líbit a budou jim dělat radost. (jf)



Masky z karnevalu v osovské školce.

Foto ARCHIV

Ředitelství ZŠ a MŠ Osov pořádá zápis

Dne 26. 3. 2004 pořádá MŠ v Osově

zápis dětí pro školní rok 2004/2005.

Zápis bude probíhat v budově MŠ od 8.00 hod. do 15.30 hod. a bude spojen s tzv. dnem otevřených dveří, kdy rodiče s dětmi budou moci být přítomni školnímu programu. Zúčastní se i děti, které by nastoupily v průběhu školního roku.

Rodiče s sebou přinesou kartičku zdravotní pojišťovny a rodný list dítěte. Přezutí s sebou.

Děti se bavily při karnevalu

V týdnu od 9. února do 13. února se Mateřská škola v Osově připravovala na karneval. Děti se učily písničky a tanečky. Zdobily třídu a kreslily různé masky. V pátek 13. února byly děti nedočkavé a stále se ptaly, kdy se půjdou převléknout. Po svačině vše začalo převlékáním. Během karnevalu se tancovalo a soutěžilo. Byla též tombola, kde si každý vyhrál karnevalovou čepičku a lízátko. Po převlečení zpět do „civilu“ jsme si s dětmi o karnevalu popovídali, co se líbilo a co nelíbilo. Děti nakreslily obrázky. Ty nejhezčí jsme si vystavili. Při odchodu domů dostaly děti nafouknuté balónky a diplom. Lenka KOCOurová



V Osově se vyučuje skoro 300 let

VE ŠKOLNÍM ROCE 1885-86 BYLO V PRVNÍ TŘÍDĚ NEUVĚŘITELNÝCH 159 ŽÁKŮ

Osov – Podle různých záznamů je škola v Osově jednou z nejstarších na okrese. Už z roku 1738 pocházejí doložené zprávy o jejím zřízení, ke kterému došlo souběžně s dokončením stavby nového kostela. Původní školní budova stávala v místech dnešního čp. 33 v Osově. V ní se učilo do roku 1810, kdy tato budova přestala pro svůj malý prostor vyhovovat potřebám vyučování a držitel panství hrabě Vratislav přidal škole za učebnu velkou místnost v zámku. Tam se vyučovalo čtyři roky.

V roce 1814 byla zřízena školní budova ze zděné kůlny na severní straně parku proti kostelu; měla čp. 2 a nacházely se zde již dvě učebny. Učilo se tu do roku 1869, kdy škola byla už ve velice sešlém stavu a hrozila spadnutím. Nepostačovala ani pro tehdejší počet žáků. Jelikož hraničila přímo s knížecím parkem, hodila se dobře k jeho rozšíření. Proto držitel panství koupil jednopatrovou hostinskou budovu čp. 3, z níž nechal upravit prostornou školu, a v roce 1869 ji poskytl náhradou za čp. 2. Jednopatrová budova sloužila výhradně k účelům vyučovacím a k ubytování učitelstva. Od 1. ledna 1878 byly ve škole již tři třídy. Ve školním roce 1885-1886 zde např. v 1. třídě bylo neuvěřitelných 159 žáků! V lednu 1886 byla otevřena čtvrtá, v září 1891 pátá a v září 1902 šestá třída. Šestitřídní škola skončila v roce 1923, od té doby byla pětitřídní.

V roce 1944 byly v zámku ubytovány německé děti (škola povinné dívky), které s sebou měly i učitelky. Pro jejich výuku byly zabrány všechny třídy v poschodí a místní děti s učiteli se tísnily v dolních prostorách.

V roce 1970 byly v přízemí budovy instalovány nové dveře, do družiny a kanceláře přibyl nový nábytek. Částečně opravena byla i fasáda. Ve

školní budově čp. 3 se vyučovalo až do školního roku 1982-1983, kdy zahájila vyučování nová (původně čtyřtřídní škola) postavená na

louce při hlavní silnici mezi Osovem a Osovem. Nyní je zde pět tříd a školní družina.

Marie PLECITÁ



Dobová fotografie původní osovské školy.

Foto ARCHIV

Děti dělaly špalír paní kněžně

NA SVÁ MLADÁ LÉTA VZPOMÍNÁJÍ DVĚ PAMĚTNICE

Osovec - O tom jaké to bylo v osovské škole za Císaře pána a za první republiky se přicházejí se čtenáři podělit Marie Biskupová z Osovy a Marie Kozáková, rozená Syrová z Nových Dvůrů (PROVAS).

„Do školy jsem začala chodit v roce 1906,“ začíná tříadevadesátiletá Marie Biskupová. „Škola byla pětitřídní a pak se chodilo tři roky do Hostomic do měšťanky. Ale kdo nechtěl, tak nemusel. Mohl zůstat v Osově a dokončit povinnou docházku ve spojené třídě pro šestý až osmý ročník. Ale pak nemohl jít dále na školu.“

Každé ráno vyrážela Marie, tehdy ještě Vinšová, pěšky do Osova. Maminka jí nažehlila zásterku, do vlasů si uvázala mašli a nejvíce byla pyšná na šněrovací boty. Ke svačině si nesla chleba namazaný sádlem. Někdy také jablko, když ho dostala od Husáků. Oni totiž žádné jabloně neměli. Na oběd zase běžela domů a pak zase zpátky do školy. „Která holka to nestihla, tak chodila s námi. K nám chodily kamarádky z Vižiny,“ říká bývalá žačka. Na tělocvik se chodilo na zahradu k Pokorným, což byl dům naproti škole. Jindy zase přiběhl pan řídící a děti běžely dělat vítací špalír paní kněžně do zámku.

O téměř dvacet let později, v roce 1935, začala do osovské školy chodit i Marie Syrová. To už byla era první republiky.

„Nosily jsme na svačinu placky z pšeničné mouky umleté na strojku na mák. Byly moc dobré,“ říká pamětnice. Později dostávala jednu korunu, za kterou si mohla koupit dvě housky a buřtu. Ale ona si místo buřty raději kupovala cukroví.

„Jednou jsem si ten padesátník schovala do boty,“ vzpomíná bývalá školačka. „A pak na jednu proletělo nad školou letadlo a přistálo u Lážovic. Všichni utíkali se podívat a já chtě-

la ještě koupit cukroví a nemohla jsem ten padesátník vyndat.“

Rodiče rozhodli, že mladá Maruška nepůjde nikam na školu a tak dochodí školní docházku v Osově. Avšak změnil se zákon a všichni museli chodit do Hostomic do měšťanky.

„Udělála jsem rozdílové zkoušky a šla rovnou do druhého ročníku měšťanky,“ končí Marie Kozáková.

Josef KOZÁK

Kaplan slouží mši u křížů na Hřebenech

Brdy – Od revoluce v roce 1989 se na odlehlých místech Hřebenů objevují nové pozoruhodné stavby - kříže. A nejsou to jen tak ledajaké křížky z prutů. Jsou z poměrně mohutných kmenů, vysoké asi šest metrů, dostatečně zahroubené do země a u paty zpevněné velkými kameny. Dlouho nebylo zřejmé, kdo kříže staví a za jakým účelem. Až jeden lesník přidal pravdivé vysvětlení autorovi knihy „Pověsti a příběhy z Hostomicka“, panu J. Vorlovi. Dělají je skauti nábožensky orientovaného oddílu z Prahy. Často zde táboří a je to zřejmě oddíl vzorný po všech stránkách - nikdy po sobě nezanechají ani stopu nepořádku. Spíše naopak. Občas u nově postaveného kříže slouží polní mši kaplan z kostela sv. Václava na Smíchově.

Marie PLECITÁ

„Jen se rozkoukávám,“ říká nový hostinský

Osov - Hospoda „U hřiště“ má nového nájemce – Jiřího Lebedu z Dobřichovic.

„V Osově jsem se ocitl více méně náhodou, až tady potkávám a mám spoustu známých,“ říká. „Původně jsme totiž s mojí ženou směřovali do Zadní Třebaně.“

Jiří Lebeda prodával v prodejně v Letech, ale po otevření nového supermarketu přišel rázem o práci.

„Hledali jsme se ženou něco jiného a začali jednat o pronájmu zadnotřebské hospody „U kapličky“. Vypadalo to slibně, ale pak jsme se s majitelem prostě nedohodli. Hledání pokračovalo. A shodou okolností jsme odpověděli na inzerát, týkající se zdejší hospody „U hřiště.“

Jiří Lebeda teď hodnotí své měsíční působení. „Zatím se jen seznamujeme. V zimě je návštěvnost v týdnu minimální a všechno se soustřeďuje na pátku a sobotu a na zdejší akce.“

Noví nájemci se tak měli možnost seznámit s prvními akcemi Osova. Masopust byl opravdu prubířským kamenem. Následoval candrbál Turistů severních svahů Brd o dva týdny později. A plány do budoucna?

„Určitě máme, ale je předčasné o nich mluvit,“ nechce prozradit Lebeda. „Uvidíme, jak to bude vypadat na jaře a v létě.“ (JoK)

Zavzpomínejte také na svá školní léta, na zajímavé a úsměvné rošťárny a pošlete to do PROVASu.

Vaše vzpomínky postupně uveřejníme.

Stále trvá výzva mikroregionu Horymír na návrh loga či znaku tohoto svazu podbrdských obcí. Návrh by měl svazek charakterizovat a vypadat přijatelně ve velké i malé formě, v barevném i černobílém provedení. Návrhy můžete posílat na adresu: Mikroregion Horymír, 267 25 Osov. Termín: do 31. března 2004. (JoK)

Děti soutěžily na dvojskluzavce

V Kladenském Aquaparku se platí elektronickými hodinkami

Kladno - Předprázdninovým zpestřením žáků osovské školy byla návštěva kladenského aquaparku, který byl nedávno otevřen. Děti měly možnost svést se 108 m dlouhým tobogánem, který překonává převýšení 13 metrů. Na patnáctimetrové dvojskluzavce si zasoutěžily o nejrychlejší jízdu. K relaxaci sloužily bazény s vířivkami, masážní lůžka a sauna. Zábavou pro děti byla divoká řeka s protiproudem a osvětlená jeskyně. Jediným zklamáním bylo, že nemohly vyzkoušet uzavřený tobogán „vesmírná mísa“, protože jízda v něm je omezena věkem.

Zvláštní byl způsob placení vstupu a atrakcí. Platilo se elektronickými hodinkami.

Po dvouhodinovém dovádění jsme se všichni občerstvili v místním bufetu. Na Kladno se vydali i bývalí žáci, kteří se pravidelně zúčastňují našich akcí. Asi se jim po nás stýská, co myslíte? Návštěva bazénu určitě nebyla poslední.

Lenka KOCOurová

Krátce

Neumětely - Prodejnu potravin navštívil v noci z úterý 2.3. na středu neznámý pobeřta. „Určitě to nebylo z hladu,“ uvedla místní kronikářka Marie Malínská. „Slyšel jsem, že odnesl jen cigarety.“ (JoK)

Podbrdsko - V druhé etapě plynofikace mikroregionu Horymír zatím není nic nového. Uvedl to místopředseda svazku a starosta Osova Zdeněk Veverka. Podle něho jsou dotace prozatím pozastaveny. „Oslovili nás plynaři, zda bychom šli do plynofikace i bez dotací,“ sděluje Veverka. „To ale není reálné. Bez dotace to obce prostě finančně nezvládnou.“

Podle Veverky není bezpodmínečně nutno udělat celý zbytek mikroregionu. Kdyby se podařilo sehnat peníze pro Vižinu, mohl by sem plyn postoupit z Podbrd. Pak by se sháněly peníze pro další obce. (JoK)



Osovské školačky u bazénu kladenského aquaparku..

Foto ARCHIV

Jak se hrálo v kopané

V sobotu 6.3. od 14 hodin proběhlo v Osově přátelské utkání Osov versus dorost Durisol Všeradice 2:3 (2:1), branky: L. Batík, V. Los, M. Dufek. V sobotu 13.3. odehráje všeradický dorost přátelské utkání s Horymírem Neumětely. V sobotu 6.3. hrálo mužstvo Durisolu B na Vižině s místními borci. Zápas skončil nerozhodně 1:1. Hlavní mužstvo Durisolu hrálo přátelské utkání s mužstvem Třebotova a vyhrálo 4:0. O branky se zasloužili Rostřa a Drahoš Mackovičové, Pavel Jakoubek a Láďa Linhart.

Pět pohledů na masopust

(Dokončení ze strany 3)

Liteň zastupuje liteňská chasa v maskách Teletubbies, jediní nejsou vedeni starostou. A pak doráží obhájce loňského titulu „Král masopustu“, družstvo Svinař v čele se starostou Vladimírem Roztočilem. Devět Skotů v typických kiltech (sukních) samozřejmě „na ostro“ (jak předvedou na závěr) a s nimi osm žen v bohatých cikánských oblecích se zlatým třepením. A začíná boj, soutěž stíhá soutěž, v přestávkách hraje Třehuska, na vše dohlíží odborná porota s herečkou Janou Švandovou, která o půlnoci korunuje letošního vítěze a Krále masopustu - Svinařské Skoty. Obhájili. Po písničce používám další převlek a měním se z čarodějnice na krásnou mladou ženu, ale to jen proto, abych mohl uvítat prezidenta s chotí, kteří přicházejí korunovat Císaře masopustu. Tím se stává zadnotřebeňan Josef Jahelka, který se v uplynulých 15 letech se pravidelně zúčastňoval průvodů v nápaditých maskách a získal nejvíce titulů Král masopustu. Prezident s chotí přicházejí a korunují. Pod maskou státníka se skrývá skutečný prezident odborových svazů pracovníků v kultuře Jaroslav Matoušek.

A to je všechno. Vracím se do převleku krajánka, mám toho dost a jsem rád, když Císař zavele k odchodu domů, kde jsem pro tuto noc získal azyl. Tak zase příště. Josef KOZÁK

Čína stále okupuje Tibet

LOMIKÁMEN ZVE NA AKCE KE SMUTNÉMU VÝROČÍ

Tibet - V roce 1950 vpadla na území Tibetu čínská armáda. Od té doby až dodnes je Tibet Čínou okupován a bezohledně kolonizován, původní kultura Tibeťanů je násilně potlačována. Z původních šesti tisíc buddhistických klášterů jich zbylo pouhých třináct (!), více než milion Tibeťanů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. Tibetští duchovní vůdce dalajláma musel odejít do exilu. V roce 1959 došlo ve Lhasě, hlavním městě Tibetu, k povstání, které Číňané krvavě potlačili. Celkem bylo při invazi a povstání zabito osmdesát tisíc lidí. V den výročí tibetského povstání, 10. března, probíhají ve světě akce vyjadřující solidaritu s Tibeťany. Nejznámější z nich je „Vlajka pro Tibet“. Jako výraz solidarity jsou na radnicích a jiných budovách vyvěšovány tibetské vlajky.

D. s. Lomikámen připravil na téma Tibet několik akcí:

Čt 18. 3. v 18:00 - Povídání o Tibetu: přednáška a promítání diapositivů Lubomíra Sklenky z občanského sdružení Lungta, zabývajícího se podporou Tibeťanů.

Následuje filmový dokument Tibet: ztracení lidé (ČR, 23 min.), líčící neutěšenou situaci původních obyvatel Tibetu, kteří se díky říze-

nému stěhování Číňanů do Tibetu stávají národnostní menšinou ve vlastní zemi.

Čt 25. 3. v 17:00 - Příběh 14. dalajlámy (USA, 60 min.): důvěrný portrét Jeho Svatosti 14. tibetského dalajlámy, považovaného za „nejsvětějšího z lidí“ a „nejlidštějšího ze svatých.“ A francouzský film Zapomenutí léčitelé Himaláje (52 min.): žáci léčitelské školy se učí umění starému tisíce let.

Všechny akce, na které jste srdečně zváni, se konají v Berouně, v sídle D. s. Lomikámen, Bezručova 928 (bývalá kasárna). Jiří BOLINA

Dobročinný spolek Lomikámen

zve předběžně všechny členy a příznivce neziskových organizací Berounska i nejširší veřejnost na akci s názvem:

„Majáles pro neziskový sektor 2004“

1. května 2004, Husovo náměstí, Beroun

Co vás na letošním 4. ročníku majáles čeká?

Informace o neziskovkách, hudba (folk i funky), divadla (loutková i jiná), čajovna, hry a dílny (nejen pro děti), rozmanité občerstvení

Přijďte získat informace a příjemné zážitky!

-jab-

Ženy v Osově oslaví svůj den

PO UVÍTÁNÍ A PŘEKVAPENÍ BUDE NÁSLEDOVAT KABARET „TŘEHUSK NA VOJNĚ“

Osov – Oslava Dne osovských žen, jak si pojmenovali ženy v Osově původní mezinárodní den, se stává místní tradicí. Po loňské premiéře připravuje osovský obecní úřad ve spolupráci s hasiči a sportovci druhý ročník.

„Začneme uvítáním s květinou,“ říká starosta hasičů Josef Chvojka. Poté bude následovat pár slov starosty obce Zdeňka Veverky a pak bude ženy čekat překvapení. Postarají se o něj opět osovští muži, kteří také ženám budou servírovat malé občerstvení. Se svou troškou do mlýna se chystá přispět i Jiří Hála. Jeho loňská písnička nazvaná „Léto v Osově“, kterou společně s Lubošem Vaňatou doslova předvedli a zazpívali, nastavila latku hodně vysoko. Co to bude letos, odmítají oba aktéři prozradit. „Léto v Osově už ne,“ říká tajemně Hála, ale nevylučuje, že by ji na přání mohl zopakovat.

Po občerstvení nastoupí zadnotřebaňská skupina Třehusk s jedním ze svých úspěšných kabaretů „Třehusk na vojně“. Jedná se o písničky s vojenskou tematikou vtipně spojené příběhem žižkovského povolance. A po kabaretu bude hrát Třehusk k tanci a poslechu nejen staropražské a staročeské písničky.

Josef KOZÁK

Ženy z Vižiny slavily v EUROPAJZLU

Vižina - Majitel vižinské hospody zvané EUROPAJZL Pavel Průcha společně se svou ženou připravil ve středu 10. března pro vižinské ženy oslavu MDŽ. V příjemném prostředí se sešlo 40 žen, pro které bylo připraveno pohoštění a kytička. Všechny dámy se dobře bavily a majitelům patří veliké díky za milou obsluhu a hezky prožitý večer. (jf)



Jedním z překvapení loňského prvního ročníku dne osovských žen byla pánská obsluha.

Foto J. KOZÁK

Výroční valná hromada vižinských sportovců

Vižina - V sobotu 21. února se konala výroční valná hromada sportovců, které předcházely přátelský zápas v Osově, jenž naši prohráli 3:0. Poté se příznivci vižinského klubu sešli v Europajzlu u Pajmy, aby zhodnotili činnost v loňském roce.

Po zahájení se slova ujal Václav Štáral, který připomněl, že tomu bude již 9 let, kdy se s velkým elánem začínalo na Vižině s fotbalem. Po 3 letech se postoupilo do 3. třídy a v současné době naši fotbalisté stojí před velkým úkolem tuto pozici udržet. Sportovci se v loňském roce podíleli na organizaci kulturních akcí a v brigádě činnosti vysázeli 50 stromků. Ze sportovní činnosti byl hodnocen tradiční turnaj Vižina Cup, zápasy staré gardy a navázání družby s moravským fotbalovým klubem Polešovice.

Následně se slova ujali trenéři, kteří si dali za prvořadý cíl udržet se ve 3. třídě. Sportovcům poděkoval i starosta Václav Císař za spolupráci při organizaci různých akcí pro děti. Dále byli přítomní seznámeni s hospodařením klubu, s novým složením výboru a nakonec si všichni pochutnali na dobrém páрку. (jf)

SDH Vižina plánuje na sobotu 3. dubna dopoledne sběr železného šrotu.

Postačí šrot vynést před vrata.

Stále jsou volné vstupenky „Na Vlachovku“. Zájemci mohou volat na tel. 736746789.

Cirkus ve Vižině

Příspěvek o vystoupení cirkusu poslala Růžena Šináglová, žákyně 5. třídy.

Vižina - V pátek 5. března proběhlo na sále klubu Vlasta vystoupení artistů cirkusu Beroušek. V 17 hodin začalo představení. Představila se nám hadí žena, pak paní Marie, která roztáčela najednou 12 kruhů a točila s nimi nahoru a dolů. Vystupoval zde i klaun a za svého pomocníka si vybral V. Kaderu. O přestávce se děti venku mohly povořit na poníkovi, zakoupit cukrovou vatu, popcorn nebo balónek. V druhé části se nám představil žonglér, kterému k vystoupení hrála hezká hudba. Na rozloučenou nám ukázali 3 královské pudlíky, kteří skákali přes překážky a skrze kruh.

Růžena ŠINÁGLOVÁ

MDŽ se vrátilo do kalendáře

MEZINÁRODNÍ DEN JE OSLAVOU PRÁV ŽEN

Mezinárodní den žen se vrátil do našeho kalendáře. Nenechme se ovšem mýlit jeho pověstí a podobou, kterou na sebe vzal za minulého režimu. Ve skutečnosti mají důvody jeho vzniku pramálo společného s oslavami, které nám zůstaly v paměti ponejvíce v podobě opíjejících se mužů. Pravděpodobně málokdo z nás ví, že myšlenka ustanovit MDŽ je sto let stará - trvá od doby masového nástupu žen do zaměstnání na přelomu 19. a 20. století - za ubohé úrovně pracovních podmínek i výdělků nesrovnatelných s muži. Konkrétní nápad slavit Den žen se objevil v roce 1907 ve Stuttgartu a vedl k němu požadavek žen na volební právo. Samotný Mezinárodní den žen vznikl pak

jako výročí stávek newyorských švadlen z roku 1909, završené tragickými následky požáru továrny, kde pracovaly. Poprvé se ženy sešly v roce 1911 v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku, Dánsku a v Americe, v roce 1914 demonstrovaly ruské ženy v Petrohradu proti válce. V průběhu let se svátek ustálil na datu 8. 3. a je vyjádřením požadavků žen na rovnoprávnost občanskou i politickou. V roce 1975 byl MDŽ oficiálně uznán OSN. Má upozorňovat na nerovnosti, které ve společnosti stále přetrvávají, v současné době klade velký důraz na solidaritu se ženami třetího světa. MDŽ tedy není oslavou ženy, ale jejich občanských práv.

Marie PLECITÁ



Některé děti i paní učitelky se zúčastnily masopustního veselí v Osově. Masky byly velmi nápadité. Paní učitelky se vrátily do školních lavic coby školačky. Děti naopak byly za dospěláky - klauny, čertíky, indiánky, lékaře a sestřičky. V masopustním průvodu ochutnávaly koblihy a různé dobrotky, které pro masky připravili osovští občané.

Foto ARCHIV

Večer přinesl „pár“ peněz na rozhlednu

TURISTÉ SEVERNÍCH SVAHŮ BRD USPOŘÁDALI SVŮJ PRVNÍ CANDRBÁL

Brdy - Tak to máme za sebou. Co? 1. turistický candrbál TSSB. Konal se v sobotu 27. února v Osově, v sále restaurace „U hřiště“. Jaký byl? Podle ohlasů účastníků můžeme usuzovat, že úspěšný. DJ Kosař hrál skvěle, personál byl rovněž snaživý. Mezi námi - měli co dělat. Přišlo totiž něco kolem 150 lidí...

A teď pár informací, co se na bále dělo - krok za krokem, nebo-li step by step, jak říkají profici:

13.00 - začalo u Draka nakládání tomboly. Byly toho tři auta. Některé výhry se do sálu nevezly - třeba dva velké špalky nebo 4 kubiky palivového dříví...

13.30 - začalo aranžování tomboly na pódiu sálu a sepisování všech cen. Kolik jich nakonec bylo? 243!!! Přesně tolik pak bylo vhozeno lístků do osudí pro losování.

15.20 - tombola je připravena, většina pořadatelů se jede domu převléci. Začíná úklid a výzdoba sálu.

16.30 - přichází jeden nejmenovaný zájemce, že si chce prohlédnout ceny do tomboly. Odchází spokojen.

18.40 - přijíždějí odpočínatí pořadatelé, aranžují pult pro prodej vstupenek.

19.00 - je tu náš hudebník DJ Kosař. Rozmísťuje reproduktory a vymezuje si svůj životní prostor.

19.12 - přicházejí první hosté. Jsou to Štěpánovi a Teskovi z Malého Chlumce. Vybírají si

stůl a usedají.

19.30 - v sále je asi 50 lidí, nosí si na stoly nápoje, hudba ještě nehraje.

19.35 - přichází Andrea s Luckou a dalšími, jsou instruováni, jak vydávat tombolu.

19.50 - je puštěna hudba, po 15 minutách jsou na ploše první tanečníci.

20.20 - jeden z pořadatelů si bere mikrofon a slavnostně vyhlašuje 1. turistický candrbál za zahájení.

21.30 - začíná prodej lístků do tomboly. Lístků je 243, všechny vyhrávají. Upřímně děkujeme všem sponzorům za dary do naší bohaté tomboly.

23.20 - začíná losování tomboly a vydávání cen. Mnohé slečny usilují o získání výhry - slevy do autoškoly.

00.30 - je vydána poslední cena, znova hraje hudba, odcházejí první hosté.

01.00 - se zpožděním je vyhlášena půlnoční soutěž.

03.00 - přestože má být konec, zábava pokračuje dál...

A nějaké slovo na závěr: ještě jednou děkujeme všem sponzorům za ceny do tomboly, dě-

kujeme všem hostům za účast, děkujeme personálu za rychlost při obsluze. A TSSB? Ti získali trochu peněz na výlety a hlavně na úhradu nákladů, vzniklých v souvislosti s přípravou projektů, spojených s rozhlednou na Studeném vrchu. Sdružením za ekologický rozvoj krajiny usiluje o její získání a rekonstrukci.

Martin NĚMEC, Dušan ELIÁŠEK

Bude se hrát

27.3. 15:00 Osov - Chodouň

H. Neumětely - Tlustice

Kráľův Dvůr - D. Všeradice

3.4. 16:30 D. Všeradice - Heskov

Běštín B - Osov

D. Všeradice - Cerhovice

Hořovice B - H. Neumětely

10.4. 16:30 Osov - D. Všeradice B

H. Neumětely - Cemberiř BZ

D. Újezd - D. Všeradice

17.4. 17:00 B. Mořina - Osov

D. Všeradice - H. Neumětely

TSSB - Turisté severních svahů Brd

zvou v sobotu 27. března 2004 všechny příznivce turistiky

na pochod nejen pro děti a to ze SRBSKA do ZDIC.

Sraz účastníků pochodu je v Malém Chlumci u kapličky v 8.15 hodin.

Trasa pochodu:

(je téměř jistá, protože jinudy to nejde a zkratky jsou všem přísně zakázány)

Malý Chlumec (spočítáme se, seřadíme se a jdeme na vlak)

Osov (pozor, vláček opět nezastavuje, má malé zpoždění)

Srbsko (je odstartováno, žádné dlouhé zdržování a jde se na to)

Koda (uf, tak máme za sebou první pořádný kopec na trase)

Koněprusy (možná, že vám cestou ukážeme i zlatého koně)

Axamitova brána (myslím, že konečně přišla doba oběda)

Koukolova hora (to jsem zvědav, co tam všechno uvidíme)

Zdice (žádné zdržování, najdeme nádraží a fofrem jedeme domů)

Osov (přijeli jsme vláčkem motoráčkem a jde se k Pepovi)

Na cestu si do bat'ohu přibalte dobrou náladu a špekáčky na opékání. Některé počasí je jako vždy objednáno (případné reklamace nás vůbec nezajímají). Závěrečné posezení s občerstvením (už se těšte na něco moc dobrého) je naplánováno v pohostinství „U Kozohorských“ (zase nás čeká oblíbený pořad PEPO, ROZTOČTO...)

Dušan ELIÁŠEK

Fotbalový klub Osov

pořádá

VÝROČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI

v sobotu 20. BŘEZNA 2004

v restauraci U HŘIŠTĚ,
začátek v 17 hodin.

Od 19 hodin posezení s hudbou.

Pétanqué stále nezačal

Osov - Spolek přátel této francouzské hry se zatím nesešel. „Po masopustu měli všichni kocovinu,“ konstatuje Alexander Klimeš. „Předminulou neděli jsme tam ve větru stepovali dva a tak jsme se v pátek dohodli, že se bude hrát až sejde sníh a plac oschne.“ (JoK)

FRANTA A JARO (8)

Píše a kreslí J. Bolina © 2004



PROVAS - informační občasník mikroregionu Horymír „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Přípravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plecítá, J. Chvojka, Z. Veverka. Rediguje: J. Kozák. Spolupráce: Mirka Plecítá. Technická spolupráce: ICZ a.s.

PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osov, v místní lidové knihovně a v hospodě U hřiště. Dále na obecních úřadech mikroregionu Horymír: Velký Chlumec, Skřípel, Neumětely, Lážovice, Všeradice, Vinařice, Nesvačily, Svinaře, Skuhrov, Podbrdy a Vižina. **Uzávěrka: 9. března 2004.**